

Witryna Śmigielska

Nakład 700 egz.

◆ Nr 11 (67) 26.05.1994 r. ◆

Cena 2000 zł

pismo informacyjno-społeczno-kulturalne

wydawca Centrum Kultury Śmigiel

Z Burmistrzem Miasta i Gminy Śmigiel

inż. Jerzym Cieślą

rozmawia Hubert Zbierski

— Cofnijmy czas. Jest maj 1990 r. Mając poparcie ówczesnego Komitetu Obywatelskiego postanowił Pan „wystartować” w wyborach do samorządu terytorialnego. Co legło u podstaw tej decyzji?

— Dobiegająca końca kadencja Rady wybranej w pierwszych wolnych wyborach samorządowych jak i postawione pytanie skłania do refleksji i podsumowań.

Muszę się jednak cofnąć wspomnieniami do okresu poprzedzającego majowe wybory w 90 roku, kiedy to bardziej angażowałem się w pracy zawodowej i życiu rodzinnym niż działaniach na rzecz środowiska, w którym żyłem. Człowiek dochodzi jednak do pewnego etapu w życiu, kiedy zaczyna głębiej zastanawiać się nad tym, czego właściwie dokonał. Pomyślałem wówczas, że może właśnie dla mnie nadszedł ten czas, kiedy powinienem coś w swoim życiu zmienić.

Zacząłem uczestniczyć w spotkaniach Komitetu Obywatelskiego, a następnie z ramienia tegoż Komitetu wystartowałem w wyborach do samorządu terytorialnego. Jako rodowity śmigielanin znałem problemy miasta i postanowiłem czynnie włączyć się w ich rozwiązywanie. Nie obce były mi również sprawy mieszkańców wsi, dzięki temu, że cały dotychczasowy okres mojej pracy zawodowej związany był z tym środowiskiem, a szczególnie z działalnością samorządów wiejskich. Posiadana wiedza i doświadczenie przesądziły o mojej decyzji. Ostatecznie jednak o wejściu

do Rady zdecydowali mieszkańcy mojego okręgu, którzy poprzez oddanie głosu udzielili mi swego poparcia.

— Jak się ma tamta wizja do obecnej rzeczywistości?

— Stwierdzam z ogromną satysfakcją i zadowoleniem, że moje oczekiwania w pełni się spełniły i to w większym stopniu, niż się tego spodziewałem. Startując w wyborach do Rady nie brałem pod uwagę tego, że powierzona mi może zostać również funkcja burmistrza i w ten sposób uzyskam nie tylko prawo czynnego uczestniczenia w pracach Rady i podejmowania decyzji na jej forum jako organu uchwałodawczego, ale również możliwość bezpośredniej realizacji ustalonych przez Radę zadań.

— Jako burmistrz jest Pan przewodniczącym Zarządu. Jednym z jego zadań jest gospodarowanie mieniem komunalnym. W czym owo gospodarowanie się wyrażało?

— Odpowiedź w kilku zdaniach, podobnie jak sam proces komunalizacji jest niezwykle trudna.

Musimy cofnąć się do 27 maja 1990 r., kiedy to oprócz pierwszych wolnych wyborów samorządowych weszło w życie szereg istotnych dla gmin ustaw. Były wśród nich takie, które nadały gminie przede wszystkim osobowość prawną opartą na prawach własności oraz inne prawa majątkowe, składające się na treść pojęcia mienie komunalne.

Państwo jako właściciel mienia ogólnonarodowego przekazało nieodpłatnie na rzecz samorządu teryto-

rialnego pokazać część swojego majątku. Wynika z tego, że istotą komunalizacji mienia państwowego jest uwłaszczenie gminy, tj. nadanie jej na własność konkretnych składników majątkowych nieruchomości i ruchomych, które dotychczas były własnością państwa. Nabycie mienia, uwłaszczenie, to określenia, które łatwo wpadają w ucho, lecz treść ich jest bardziej złożona i trudna do zrozumienia przez przeciętnego człowieka. Realizacja tych procesów okazała się jeszcze trudniejsza.

Z prawnego punktu widzenia komunalizacja mienia państwowego sprowadza się do dwóch sposobów:

1. z mocy prawa, tj. z dniem 27 maja 1990 r., który jest dniem wejścia w życie ustawy o samorządzie terytorialnym. Oznacza to, że komunalizacją objęte zostało mienie państwowe należące w tym dniu do rad narodowych lub terenowych organów administracji stopnia podstawowego.
2. z mocy decyzji administracji, przy czym decyzja o przekazaniu mienia może mieć charakter obligatoryjny lub uznaniowy. W tym przypadku chodzi również o mienie państwowe należące w dniu wejścia ustawy do określonych podmiotów, jednakże związanych już nie z organami stopnia podstawowego, lecz wojewódzkiego. Gmina w tym wypadku nie nabyła mienia z dniem 27 maja 1990 r., lecz nabywa je dopiero z momentem przekazania określonych decyzji. Wymagane jest w tym przypadku udokumentowanie, że mienie to jest niezbędne gminie do wykonywania zadań własnych.

Ze zrozumiałych względów unormowania prawne ustalają jedynie pewne kryteria i zasady komunalizacji w oparciu o które gmina, aby wejść w posiadanie mienia państwowego, musi wykonać ogrom żmudnej i czasochłonnej pracy. W tym celu Rada powołała komisję, która podjęła postępowanie inwentaryzacyjne, w trakcie którego musiała ustalić i spisać wszystkie składniki mienia objętego komunalizacją i skompletować dokumenty stwierdzające prawo do poszczególnych składników mienia, zwłaszcza do nieruchomości. Są one podstawą wystąpienia do Wojewody o wydanie decyzji. Dopiero prawomocna decyzja Wojewody stanowi podstawę do dokonania wpisu do księgi wieczystej, co kończy żmudny i pracochłonny proces komunalizacji.

Do chwili obecnej Komisja sporządziła i przesłała do Urzędu Wojewódzkiego w Lesznie 515 kart inwentaryzacyjnych, na które Wojewoda wydał 156 decyzji potwierdzających nieodpłatne nabycie mienia przez naszą gminę. Ponadto Komisja jest w trakcie przygotowywania kolejnych 35 kart.

— **Co zatem dostaliśmy od państwa?**

— Większość wydanych decyzji dotyczyło mienia przejętego z mocy ustawy. W ten sposób otrzymaliśmy między innymi wszystkie budynki komunalne

oraz wiejskie stacje wodociągowe w Przysiece Polskiej, Robacznynie, Starym Bojanowie i Karminie oraz wodociąg miejski w Śmiglu wraz z sieciami wodociągowymi.

Na wniosek gminy przekazano nam m. in. cegielnię w Przysiece Polskiej, Czaczu i Nietążkowie. Wniosek swój uzasadniliśmy tym, że Krotoszyńskie Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej zawiesiło w tych zakładach swoją działalność likwidując tym samym stanowiska pracy. Nieczynne zakłady zaczęły ulegać szybko postępującej dewastacji. Sytuację tą zmieniła decyzja samorządu o przejęciu tych zakładów, dzięki czemu dzisiaj wszystkie pracują dając zatrudnienie wielu mieszkańcom naszej gminy, co przy wzrastającym bezrobociu jest sprawą niebagatelną. Dodam tylko, że cegielnię w Przysiece Polskiej sprzedaliśmy, a w Czaczu i Nietążkowie wydzierżawiliśmy.

Podobnie skomunalizowane zostały budynki poszkolne w Poladowie, Nietążkowie i Wydorowie, a także budynek po byłym młynie w Koszanowie, które następnie też sprzedaliśmy.

Innym przykładem są grunty położone w Morownicy i Bronikowie, na których Rolniczy Kombinat Spółdzielczy pobrał z własnych środków budynki mieszkalne. Celem uporządkowania spraw własnościowych wystąpiliśmy do Wojewody o wyrażenie zgody na komunalizację tych gruntów. Odpowiedź pozytywna umożliwiła nam ich sprzedaż na rzecz RKS.

Inaczej wygląda komunalizacja terenów i budynków oświatowych, które stały się własnością gminy z mocy prawa, ale nie z dniem 27 maja 1990 r. ale z dniem 1 stycznia 1994 r. Nastąpiło to w związku z przyjęciem przez naszą gminę szkół, co oznacza, że ich prowadzenie z tym dniem stało się zadaniem własnym gminy. Dzięki komunalizacji wiele nieruchomości zbędnych gminie mogło zostać sprzedanych, co uchroniło je od dewastacji, a uzyskane tą drogą pieniądze zasilili gminny budżet.

— **Zarząd jest organem wykonawczym Rady. Czy wszystkie decyzje, uchwały Rady realizował w 100% z przekonaniem? A może były przypadki, że Rada odrzuciła Wasze sugestie?**

— Rzeczywiście Zarząd jest organem wykonawczym Rady, ale proszę wziąć pod uwagę, że członkowie Zarządu są również radnymi. Występują więc w podwójnej roli i zapewne dlatego nie dochodziło do wyraźnych podziałów i sprzeczności interesów. Ponadto Zarząd przygotowuje wszystkie materiały i uchwały, które zanim zostaną poddane głosowaniu na sesji, są omawiane i analizowane przez radnych na posiedzeniach poszczególnych Komisji Rady.

Nie przypominam sobie, aby Rada zdecydowanie odrzuciła którąkolwiek sugestię Zarządu, a jeśli nawet były jakieś rozbieżne stanowiska, to zawsze dochodziło do polubownych rozstrzygnięć.

— Co w ciągu kadencji sprawiło Panu największą satysfakcję, a co wywołało — nazwijmy to umownie — tzw. mieszane uczucia?

— Największą satysfakcję sprawiło mi to, że znalazłem wspólny język z Radą i Jej akceptację moich poczynań, tym bardziej, że część radnych nie akceptowała mojego wyboru na stanowisko burmistrza.

Ponadto z zadowoleniem stwierdzam, że kadencja tej Rady kończy się niemałym dorobkiem.

Myślę, że za najważniejszy sukces należy uznać to, że:

- nie doprowadzono do fizycznej likwidacji cegielń,
- zapobieżono planowanej przez Zachodnią Dyрекcję PKP likwidacji Śmigielskiej Kolei Dojazdowej,
- rozpoczęto realizację inwestycji na rzecz ochrony środowiska. Zakończony został 1. etap, w ramach którego wybudowano i oddano do użytku wysypisko, a trwają prace przygotowawcze do 2. etapu — budowy oczyszczalni ścieków,
- wybudowano w Brońsku od podstaw stację wodociągową, co umożliwi realizację programu zaopatrzenia w wodę mieszkańców 12 wsi,
- zwodociągowano 5 wsi doprowadzając wodę do 339 gospodarstw, w tym celu wybudowano 21,3 km sieci,
- wybudowano 3,6 km kanalizacji, z czego 1,5 km na terenach wiejskich,
- wybudowano od podstaw i pokryto masą asfaltową 4,4 km dróg, z tego na terenach wiejskich 3,8 km,
- na terenach wiejskich wybudowano 4,1 km dróg o podbudowie kamienno-żużlowej,
- wyremontowano i zmodernizowano, poprzez położenie nowej warstwy asfaltowej, nawierzchnię 5 ulic miejskich o łącznej długości 1,6 km,
- ukończono budowę i oddano do użytku 2 świetlice, 3 remizo-sświetlice i 3 remizy oraz budynek Centrum Kultury w Śmiglu,
- na osiedlu Braci Polskich w Śmiglu wybudowano stację transformatorową i ułożono linię kablową wraz z przyłączami do 36 działek,
- pomimo przesunięcia ustawowego terminu przejęcia o 2 lata, przejęto szkoły podstawowe.

Z uwagi na to, że szczegółowa informacja dotycząca dokonań Rady Miasta i Gminy w mijającej kadencji stanowić będzie dodatek do niniejszego nr. „Witryny Śmigielskiej” zwróciłem uwagę tylko na najważniejsze, moim zdaniem, sprawy.

— Czy ponownie będzie Pan kandydował?

— Mam taki zamiar i to z dwóch powodów:

Pierwszy to ten, że kandydując cztery lata temu wygrałem wybory w moim okręgu, ponieważ ci, którzy oddali na mnie głosy, obdarzyli mnie swoim zaufaniem. Startując ponownie w tegorocznych wyborach będę miał okazję przekonać się, czy nie zawiodłem moich wyborców i czy nadal są skłonni mi ufać.

Drugi zaś powód to ten, że z uwagi na szybko upływający czas, a także ściśle określone środki finansowe nie zdołałem doprowadzić do końca rozpoczętych inwestycji. Mam na myśli przede wszystkim budowę oczyszczalni ścieków — i to nie tylko dla miasta, dokończenie programu wodociągowania wsi, a w następnej kolejności telefonizację całej gminy.

Będąc nadal radnym mogę mieć wpływ na to, aby program obecnej Rady był kontynuowany i został zrealizowany zgodnie z pierwotnymi założeniami.

— Co chciałby Pan za naszym pośrednictwem powiedzieć Wyborcom?

— Kadencja nasza dobiega końca i jak sądzę ludzie, którzy przed czterema laty włączyli się w odbudowę samorządów, nie spodziewali się tylu trudności, którym trzeba było stawić czoła.

Liczyliśmy na więcej rozwiązań prawnych dotyczących samorządów, ale nie doczekaliśmy się ich.

Ponadto z roku na rok coraz więcej zadań i obowiązków spada na gminy, podczas gdy pieniędzy jest coraz mniej, a oczekiwania społeczne coraz większe. Stąd też społeczeństwo coraz częściej ma pretensje do samorządu o złą politykę społeczną, bezrobocie, o zastój gospodarczy, a przecież władztwo samorządów w tej dziedzinie jest znikome, a nawet żadne.

Niepokojącym jest również fakt, że ludzie z natury są bierni i rzadko włączają się w działania środowiskowe, a odzywają się zazwyczaj tylko wtedy, gdy ich coś bezpośrednio dotyczy. Takie sytuacje są dla nas radnych frustrujące. Przysparza to niewątpliwie stresów i odbija się na zdrowiu, ale świadomość, że z własnego wyboru służy się społeczeństwu i że w tych trudnych warunkach udaje się nam coś zdziałać, daje pewną satysfakcję.

Na koniec pragnę zaapelować do wszystkich mieszkańców naszej gminy o masowy i czynny udział w nadchodzących wyborach samorządowych, gdyż tylko wówczas mamy szansę na dokonanie wyboru do Rady ludzi najwartościowszych, którzy z pełną troską i zaangażowaniem będą rozwiązywali problemy istotne dla całej gminnej społeczności.

— Dziękuję Panu za rozmowę.

Sprostowanie

W nr. 8(64) z dnia 28.04.br., na s. 2 w dziale: NA ADMINISTRACJĘ PAŃSTWOWĄ I SAMORZĄDOWĄ, na wskutek nieścisłego zapisu w dokumencie napisaliśmy, że na działalność Straży Miejskiej w Śmiglu zostanie wydatkowane 350.000 tys. Powinno być 250.000 tys.

Zainteresowanych przepraszamy.

POZOSTALI ZLEKCEWAZYLI SWYCH WYBORCÓW?

Pod koniec marca zwróciliśmy się za pośrednictwem Biura Rady do wszystkich — z wyjątkiem Burmistrza i Przewodniczącego Rady — Radnych z następującym pismem:

„Obecna kadencja Rady zbliża się ku końcowi. Niebawem odbędą się wybory do samorządu lokalnego — Rady Miasta i Gminy w Śmiglu. Chcielibyśmy na łamach „Witryny Śmigielskiej” przedstawić pracę Rady w kilku płaszczyznach. W związku z tym prosimy Pana Radnego o udzielenie krótkich odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy czuje się Pan usatysfakcjonowany pracą w Radzie?
2. Co zalicza Pan do osiągnięć Rady, a co do porażek, jeśli wg Pana takowe są?
3. Jakie wg Pana zadania winna kontynuować lub realizować nowowybrana Rada?
4. Czy będzie Pan ponownie kandydował do Rady w nadchodzących wyborach? — bylibyśmy wdzięczni za uzasadnienie tej odpowiedzi”.

Naszą intencją było danie wszystkim Radnym jednakowych szans na wypowiedzenie się i możliwość przekazania swoim wyborcom informacji o pracy Rady, do której zostali cztery lata temu wybrani.

Z ubolewaniem stwierdzamy, że na naszą prośbę odpowiedziało tylko 5 Radnych (na 24!). Czyżby pozostali uważali, że elektorat nie jest im już potrzebny?

Oto odpowiedzi:

Radnego Leszka Balcera, który zamiast odpowiedzi przekazał nam pismo następującej treści:

„W związku z życzeniem Redakcji „Witryny” o wypowiedzi radnych składam oświadczenie:

Całą kadencję Rady starałem się wypełnić dla dobra Wyborców swoich a także całej wspólnoty samorządowej. Nie wszystko mogłem przeprowadzić, gdyż w nie wszystkich sprawach znalazłem poparcie całej Rady. Uważam, że swój obowiązek spełniłem należycie. Przepraszam też moich Wyborców oraz mieszkańców miasta a także wiosek o ile nie spełniłem ich oczekiwań.

Żałuję, że pozbawiono mnie kandydowania do nowej Rady przed obliczem Wyborców poprzedniej kadencji. Zmieniono okręg wyborczy (jego granice) i nie mogę być przez to należycie oceniony. Mimo tego, wskutek nalegań kilku delegacji mieszkańców miasta, zdecydowałem się ponownie kandydować.

Oddaję swoją osobę pod ocenę Wyborców i każdy rezultat przyjmę z honorem i szacunkiem. Apeluję, aby Szanowi mieszkańcy licznie uczestniczyli w wyborach. Przekonany jestem, że przed oddaniem głosu Wyborca zastanowi się, kto najbardziej na to zasługuje i kto z kandydatów będzie bezinteresownie dbał o dobro miasta i gminy”.

Radnego Wojciecha Ciesielskiego:

1. Raczej nie, gdyż wpływ Rady na jej decyzje był ograniczony, moim zdaniem w zbyt dużym stopniu, przez Zarząd, pracowników Urzędu wybieranych przez Radę i błędne zapisy w Statucie, które umożliwiły łączenie funkcji radnego i członka Zarządu z funkcją dyrektora zakładu budżetowego podlegającego Radzie, funkcji przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Rady z funkcją gł. księgowego zakładu budżetowego podlegającego Radzie, funkcji Radnego i Komendanta Straży Miejskiej, też podlegającej Radzie. Wynika to z błędu ustawodawcy, który — moim zdaniem — powinien ustanowić, że burmistrz i zarząd winni być spoza Rady. Wtedy lepiej funkcjonowałyby układ: Rada — ciało podejmujące uchwały, a Burmistrz i Zarząd je realizujące. Rada lepiej mogłaby pełnić funkcje kontrolne.

Nie byłem też „fachowo” przygotowany do pełnienia funkcji radnego, co „wychodziło” przy budowie budżetu. Rada zbyt słabo realizowała swe funkcje kontrolne wobec Zarządu i pracy Urzędu.

2. Poprawa estetyki w wyglądzie miasta, wybudowanie wysypiska (w tym przypadku nam wątpliwości), dokończenie budowy Centrum Kultury, budowę wodociągów wiejskich, powołanie lokalnej gazety.

Nie wybudowano oczyszczalni ścieków.

3. Budowa oczyszczalni ścieków, obwodnicy i, stopniowo, kanalizacji.

4. Nie będę — jestem potrzebny Rodzinie. Chcę też być lepszym nauczycielem, a jest to niemożliwe do pogodzenia z funkcją radnego.

Radnego Stefana Klupsza:

1. Tak. to nie był czas stracony. Byłem członkiem Komisji Spraw Społecznych i przewodniczącym Komisji Planowania, Porządku Publicznego i Ochrony Środowiska, z działania której jestem szczególnie zadowolony.

2. Dużym sukcesem było oddanie do użytku wysypiska dla miasta i gminy w okolicy Koszanowa. Niestety, nie działa jeszcze oczyszczalnia ścieków, choć działania w tym zakresie są bardzo zaawansowane.

Porażek w działaniu Rady, moim zdaniem, nie było.

3. Nowowybrana Rada winna przede wszystkim skupić się na realizacji rozpoczętych prac związanych z budową oczyszczalni ścieków, która w najbliższym czasie, z punktu widzenia ekologii, będzie miała kapitalne znaczenie.

Ponadto winna kontynuować zadania przez dotychczasową Radę rozpoczęte: wodociągowanie wsi, budowę kostnicy w Śmiglu...

4. Tak. Po prostu chcę kontynuować to, co wraz z moją Komisją zapoczątkowałem.

Radnego Jana Nowickiego:

1. „Połowicznie”. Funkcja radnego pozwoliła mi na bezpośrednie bądź pośrednie wpływanie na decyzje istotne dla środowiska, na uczestniczenie bezpośrednio w najważniejszych wydarzeniach dotyczących podstawowych interesów mieszkańców gminy. Jako radny uczestniczyłem w tworzeniu podstaw samorządności. Byłem delegatem gminy do wojewódzkiego sejmiku samorządowego. Uczestnicząc w pracach Rady starałem się wspierać inicjatywy najważniejsze z punktu widzenia całej gminy — co nie zawsze jest łatwe, bo nie zawsze równoznaczne z interesem własnych wyborców i interesie lokalnych grup. Z drugiej strony nie wszystkie moje pomysły i sugestie znalazły uznanie w oczach Zarządu czy Rady. Stąd pewien niedosyt. Zresztą pracowałem w Komisji Spraw Społecznych, która z racji tego, że nie daje pieniędzy do budżetu gminy, lecz nieustannie zabiega o środki na różne cele, jest traktowana mało łaskawie.

2. Niewątpliwym sukcesem Rady były zakończone przedsięwzięcia inwestycyjne: Centrum Kultury, wysypisko śmieci, drogi, chodniki, oświetlenie, wodociągowanie wsi, znaczna poprawa materialna przedszkoli. A porażki? Gdzie podejmuje się decyzje, zawsze zachodzi obawa o możliwość decyzji chybionej. Uważam, że bardziej sensownie można było sprzedać cegielnię w Przysiece. Po drugie. Przez całą kadencję mówiono o oczyszczalni ścieków i w zasadzie na tym mówieniu i wstępnych przymiarkach się skończyło. Choć należy się w tym miejscu zastanowić: co ważniejsze — oczyszczalnia i odprowadzenie ścieków, czy czysta woda i jej odprowadzenie. Sprawa trudna! Rada jak i całe społeczeństwo muszą uczyć się i nauczyć stosować zasad demokracji tzn. potrafić respektować i uszanować różne, odmienne poglądy i zdania, a po podjęciu decyzji — w pełni respektować wolę wyborców. Z tym poszanowaniem prawa do odmiennych poglądów w codziennej pracy Rady było różnie.

3. „Oczyszczalnia” i pełne zaopatrzenie wsi w wodę.

4. W zasadzie licznymi dodatkowymi pracami i zajęciami społecznymi jestem już zmęczony! Zaczyna brakować sił, zdrowia i czasu. Jednak rozważam możliwość ponownego kandydowania do Rady. Myślę, że po przejęciu prowadzenia szkół podstawowych przez gminę, moje doświadczenia zdobyte w długoletniej pracy na tym odcinku mogą przydać się w nowej Radzie Miasta i Gminy w Śmiglu.

Radnego Henryka Skrzypczaka:

1. W odpowiedzi na zadane pytanie odpowiadam, że TAK. Po pierwsze z tego powodu, że znalazłem się w gronie radnych pierwszego po II wojnie światowej na terenie Gminy „samorządu terytorialnego”. Po drugie, że w mojej ocenie koledzy należący do tej Rady w większości byli w pełni zaangażowani w prace

rad. Problemy, jakie wynikały w Gminie w okresie kadencji, nie były im obojętne, obce; każdy problem był głęboko i rzeczowo analizowany, w wyniku czego większość podejmowanych decyzji była trafna.

2. Odpowiadając na to pytanie, muszę powiedzieć, że porażek nie zauważam. Jedynie smuci mnie, że w okresie kadencji Rady na terenie Gminy podupadło życie gospodarcze w wszystkich niemalże dziedzinach i tu pozwolę sobie je wymienić: rolnictwo, budownictwo i usługi, w związku z czym wzrosło bezrobocie. Ludzie, którzy bez własnej woli znaleźli się w ciężkiej sytuacji materialnej, korzystając z zasiłku Ośrodka Pomocy Społecznej, są ciężarem dla budżetu Gminy. Sytuację tę mogą zmienić, poprawić tylko decyzje rządowe lub sejmowe — Rada Gminy nie ma na to wpływu.

O ile chodzi o sukcesy, to jak układając małe cegielki zbudujemy dom, tak tworząc, rozwiązując w Gminie i Mieście drobne sprawy jak: nowy dywanik asfaltowy, chodnik, odcinek kanalizacji, rurociąg wodociągowy, sadząc drzewko, wysiewając trawę na skwer — w ramach posiadanych przez Gminę środków pieniężnych — prowadząc te prace konsekwentnie dokona się w czasie przeobrażenia Miasta jak i Gminy, z czego będziemy mogli być zadowoleni.

A tak naprawdę, to uważam za sukces Rady utrzymanie działalności w cegielniach jak i miejscowej kolei wąskotorowej, w związku z czym część naszych mieszkańców ma zatrudnienie.

3. W odpowiedzi na kontynuację, to to, co zostało rozpoczęte, a więc wodociągowanie i kanalizowanie. Co do nowych zadań, to: oczyszczalnia ścieków, obwodnica miasta Śmigła, poprawa dróg i rozwiązywanie drobnych problemów lokalnych.

4. Wyrosłem, wychowałem się i żyję na tej ziemi, ziemi tej Gminy, tego miasta, w związku z czym problemy i radości tej Gminy, tego Miasta są także i moimi i nabrały wagi od dnia poprzednich wyborów samorządowych. Od tego dnia, pełniąc funkcję Radnego, rozpocząłem aktywniejsze życie i w związku z czym zgłaszając swą kandydaturę w wyborach do nowego samorządu, umożliwiam społeczeństwu dokonania oceny mej osoby, jak i mej pracy w samorządzie minionej kadencji.

Radnym, którzy zechcieli wypowiedzieć się — serdecznie dziękujemy

Redakcja

UPRZEJMIE INFORMUJE, ŻE W SWOIM
ZAKŁADZIE FRYZZJERSKIM POŁOŻONYM
w Śmiglu przy ul. Bocznej 5 (tel. 486)

u r u c h o m i ł a m
S O L A R I U M — 20 bmp UVA

o r a z
O P A L A C Z T W A R Z Y

Z poważaniem: Iwona Nowak

ZGODA!

Skorzystałem z afiszowego zaproszenia i uczestniczyłem w organizacyjnym zebraniu Niezależnego Komitetu Wyborczego „ZGODA” w Śmiglu, które odbyło się 12 maja br.

Okazuje się, że ZGODA była już zorganizowana. Jej przewodniczącym jest Jerzy Grzelczyk, który spotkanie otworzył a ponadto tworzą ją: Leszek Balcer, Ryszard Szczepaniak, Włodzisław Włodarkiewicz... (więcej nazwisk nie podano).

Z otrzymanej ulotki dowiedziałem się, że „...chcemy w atmosferze ZGODY wybrać radnych o wysokim morale, bez politycznych i wyznaniowych barier”. Wielokrotnie podkreślał to też L. Balcer stwierdzając, że „ZGODA” powstała na czas wyborów, chce wytypować jak największą ilość kandydatów na radnych — „by mieszkańcy mieli z kogo wybierać” — i prowadzić ich kampanię wyborczą.

Założeniami programowymi „ZGODY” są:

1. Dalszy wszechstronny rozwój Miasta i Gminy.
2. Podjęcie starań o pracę dla ludzi i zmniejszenie skutków bezrobocia.
3. Nie dopuścić, by do przyszłej Rady kandydowali ludzie naruszający podstawowe normy prawne i moralne. „Władza musi świecić przykładem”.
4. Będziemy walczyć o dobro każdego mieszkańca zgodnie z zasadami prawnymi niezależnie od jego pozycji społecznej lub majątkowej.
5. Walka o ekologiczne inwestycje i urządzenia, walka o ekologiczne środowisko, rozwój oświaty i kultury oraz sportu, rekreacji i stworzenie bazy turystycznej.

Dyskusja była niezwykle ożywiona. Wyrażano w niej m. in.:

- że powinna być jedna lista wyborcza na całe miasto,
- niezadowolenie z powodu zmian terytorialnych w okręgach wyborczych. Podział na okręgi jest pomieszanym z poplątaniem — powiedział L. Balcer, który pod wpływem swych dotychczasowych wyborców będzie ponownie kandydował. „Powinienem być przez głosowanie oceniony przez swych poprzednich wyborców. Teraz będą na mnie głosowali inni”.
- niezadowolenie z pracy Komisji Wyborczej w Śmiglu: kto ją powołał, kto do niej typował, kto jest jej członkiem?

Na pytanie w jaki sposób „ZGODA” będzie realizowała punkt 3 swych założeń programowych, L. Balcer wyjaśnił, że „nie będzie prowadzić kampanii negatywnej. „Te osoby winny same zrezygnować i nie kandydować”.

WYBORCA ZADECYDUJE — dodał stały bywaliec tego typu spotkań.

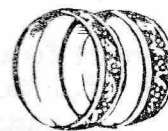

DRUKARZOM

DRUKUJĄCYM NASZĄ GAZETĘ
NAJLEPSZE ŻYCZENIA
Z OKAZJI ICH ŚWIĘTA
przypadającego w dniu 29 maja
„DNIA DRUKARZA”

składają

Wydawca i Redakcja
„Witryny Śmigielskiej”

Urząd Stanu Cywilnego w Śmiglu informuje, że zamiar wstąpienia w związek małżeński w czerwcu zgłosiły następujące pary:

4.06.br. — Pan Robert Hałas ze Strzegomia i Pani Anna Zborowska ze Śmigla;

18.06.br. — Pan Piotr Buchwald z Morownicy i Pani Beata Kłaba ze Starego Bojanowa;

— Pan Dariusz Wasielewski z Błotnicy i Pani Szostek ze Śmigla.

Zastępca Kierownika
Urzędu Stanu Cywilnego
Danuta Ratajczak

JAN PIETRZAK

PREZESEM

GMINNEGO ZWIĄZKU ROLNIKÓW, KÓLEK i ORGANIZACJI ROLNICZYCH
W ŚMIGLU

O Walnym Zgromadzeniu Gminnego Związku ...pisałismy w nr 8(64) z dnia 28.04.br., s. 4—5. Przy-
pomnę, że Zgromadzenie wybrało Radę, a ona Pre-
zydium, odkładając na później wybór Prezesa.

Został nim rolnik z Księgień Jan Pietrzak (jego
sylwetkę — jako Radnego — prezentowaliśmy w nr.
7(42) z 20.4.1993 r., s. 1), który 13 maja br. po raz
pierwszy przewodniczył posiedzeniu Rady.

W swym inauguracyjnym wystąpieniu przedsta-
wił propozycje kierunków działań Rady na najbliższą
przyszłość. Są nimi:

- wzmacnianie więzi integrujących wieś wokół kół
rolniczych i gospodyń wiejskich,
- rozwój gospodarczy gminy poprzez realne podatki
zaspakajające potrzeby gminy przy równomier-
nym, sprawiedliwym ich wydatkowaniu („pienią-
dze mają wrócić na wieś”),
- promocja gminy i Związku na zewnątrz,
- poprawa warunków dla indywidualnego rozwoju
gospodarstw poprzez wspólną pomoc sąsiedzką
i kółkową,
- ograniczyć zjawiska patologii, bezrobocia, biedy,
- zachować i kultywować tradycje 130 letniego ist-
nienia, nieść pomoc i otaczać szacunkiem rolni-
ków starszych wiekiem, którzy wnieśli duży
wkład w rozwój samorządu wiejskiego.

J. Pietrzak zaapelował do członków Rady, by obrady
miały przebieg zwięzły, były konkretne, a niech
zwycięża siła argumentów.

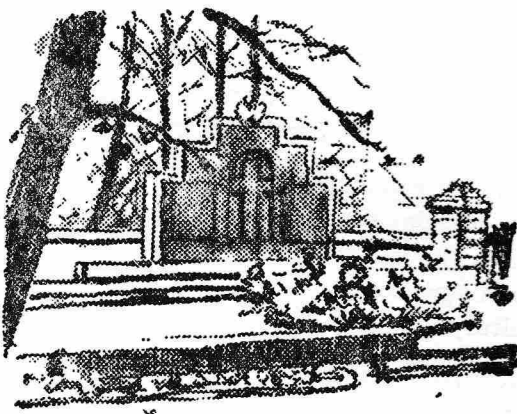
Nowowybrany Prezes podziękował swemu poprzed-
nikowi Stanisławowi Szubertowi z Czacza i poprzed-
niemu Zarządowi za duży wkład w reaktywowanie
Związku.

Zasadniczym celem zebrania było przygotowanie
Gminnego Związku... do wyborów samorządowych.
„Musimy wystawić mocną drużynę” — powiedział
Prezes. Przedstawiciele poszczególnych wsi złożyli
krótkie informacje o odbytych zebraniach wiejskich
i decyzjach, jakie na nich zapadły. Tu i ówdzie ich
jeszcze nie podjęto. „Wytypujcie dobrego, aktywnego
rolnika”.

Wykluczono też wejście, przed wyborami, w koalicję
z PSL. Może po wyborach? — zastanawiano się.
Prezes kółka ze Śmigla stwierdził: „...my toniemy!
Musimy mieć silną drużynę i bliski kontakt z naszymi
radnymi. Nam rolnikom trzeba podać rękę!”.

Poprzedni artykuł o Gminnym Związku zatytu-
łowałem: „Kółka (rolnicze) nabierają tempa”.
Sądząc po postawie nowego Prezesa i dużym zaangażo-
waniu członków Rady, śmiem twierdzić, że — po
nabraniu tempa — nastąpi przyspieszenie! Oby dla
dobrej gminy i wszystkich jej rolników.

(H. Z.)

Kolejni ofiarodawcy:

Komitet Osiedlowy nr 1 — Śmigiel, Wanda Czyżow-
ska — Śmigiel, Śmigielskie Towarzystwo Kultural-
ne — zysk z loterii fantowej.

Dotychczas — 5 maja — wpłacono 96.263.100 złotych,
z tego dotacja 60 mil., Towarzystwa — 15 mil., spo-
łeczeństwo — 21.263.100 złotych.

Bogdan Schulz — skarbnik

Podziękowanie

W imieniu personelu Przychodni Rejonowej w
Śmiglu składam serdeczne podziękowania:

- członkom Koła Łowieckiego „Knieja” za przeka-
zanie całemu personelowi przychodni fartuchów
ochronnych,
- pp. Burze Wacławowi, Chomskiemu Janowi,
Chomskiemu Pawłowi i Przydrożnemu Aleksan-
drowi za przekazanie nasion trawy i jej uprawę
na terenie przychodni.

Stefan Klupsz
Kierownik Przychodni

W następnym numerze:

- wywiad z Przewodniczącym Rady;
- relacja z ostatniej Sesji;
- czy gazownia zapłaci?
- sport, kronika policyjna;
- wykaz kandydatów do nowej Rady.

Majówka w Starym Bojanowie

1 maja w Starym Bojanowie nie brakowało atrakcji, a to za sprawą Pani Aliny Gucińskiej i pp. Zbigniewa Maćkowiaka i Waldemara Pietrzykowskiego, którzy byli organizatorami i sponsorami festynu rekreacyjno-sportowego.

Już o 13.00 na starcie biegu ulicznego na dystansie 1500 metrów stanęło 59 uczniów szkoły podstawowej. W kategorii dziewcząt zwyciężyły: I m. Katarzyna Wojciechowska, II m. Renata Woźniak, III m. Rita Bojanowska. W kategorii chłopców: I m. Michał Derolowski, II m. Arkadiusz Jabłoński, III m. Karol Kostrowski.

W biegu otwartym na dystansie 3000 metrów I m. zajął Łukasz Złotkowski, II — Tomasz Ratajczak, III Marcin Włodarczak.

Najstarszym zawodnikiem na tym dystansie był Pan Hubert Książkiewicz, który otrzymał szampana. Nagrodę otrzymała też jedyna zawodniczka Pani Michalina Zamelska.

Wielu emocji dostarczył mieszkańcom mecz rozegrany na boisku przy blokach pomiędzy juniorami i seniorami St. Bojanowa. Po remisie mecz rozstrzygnęły rzuty karne — 2 : 3 dla seniorów, którzy po meczu raczyli się nagrodą — beczką piwa.

Dużym zainteresowaniem cieszył się również konkurs strzelecki z wiatrówki, w którym główną nagrodą był 3 litrowy „Napoleon”. Zwycięzcą został Krzysztof Serba — 28 pkt., Marek Przybyłek uzyskał — 25 pkt., Waldemar Nowak — 24 pkt.

W konkurencji podnoszenia ciężarów najsilniejszym okazał się Waldemar Wieczorek, drugi był Andrzej Maćkowiak, trzeci — Jacek Kopienko.

Festyn urozmaicił występ zespołu tanecznego „Aplauz” działającego przy Centrum Kultury w Śmiglu. Majówkę zakończyła zabawa taneczna, ale ze względu na pogodę bawiono się w sali Wiejskiego Domu Kultury.

Duże uznanie należy się organizatorom i osobom pomagającym: pp. A.T. Strzelczykom, którzy zdecydowali się na zorganizowanie takiej imprezy. Szkoda tylko, że inne wsie nie wykazują takiej inicjatywy.

Barbara Mencil

SKŁAD KOMISJI WYBORCZEJ MIASTA I GMINY ŚMIGIEL

Lp.	Nazwisko i imię	Funkcja w Komisji	Data urodzenia	Wykształcenie	Miejsce pracy	Miejsce zamieszkania	Delegowany przez
1	Snela Wiktor	Przewodn.	15.02.1959	wyższe	Szkoła Podstawowa Czacz	Śmigiel, ul. Kilińskiego	UMiG
2	Wojciechowski Jerzy	Z-ca przew.	3.02.1933	średnie	Bank Spółdzielczy Śmigiel	Koszanowo, ul. Bruszczeńska 27	PSL
3	Majoreczyk Małgorzata	Sekretarz	23.11.1956	średnie	UMiG Śmigiel	Śmigiel, ul. Leszczyńska	UMiG
4	Rychel Stefania		16.08.1950	średnie	ZGKiM Śmigiel	Śmigiel, ul. Północna 27	ZGKiM
5	Firlej Henryk		25.06.1949	średnie	Mebl. Spółdz. Pracy Śmigiel	Nietążkowo, ul. Arińska	MSP Śmigiel
6	Nowak Genowefa		02.01.1948	średnie	PHUR „Śmigroł” Śmigiel	Śmigiel, ul. Boczna	„Śmigroł”
7	Chomski Jan		05.08.1947	zawod.	Zakład Elektr. Koszanowo	Koszanowo, ul. Polna 17	Cech Rzem. Różn
8	Kotecki Henryk		13.06.1930	średnie	emeryt	Koszanowo, ul. Poprzeczna 2	Liga Miej. Wiej.
9	Cieśla Przemysław		17.05.1927	średnie	emeryt	Koszanowo, ul. Bruszczeńska	Liga Miej. Wiej.
10	Wasielowski Leszek		20.02.1952	średnie	Działalność gospodarcza	Stare Bojanowo, ul. Łąkowa 3	NSZZ „S” RI
11	Czwojda Ewa		11.05.1954	wyższe	ZSR Nietążkowo	Śmigiel, ul. Ogrodowa 9	ZSR Nietążkowo
12	Bock Stanisław		23.10.1950	średnie	RKS Bronikowo	Śmigiel, ul. Powst. Włkp. 18	RKS Bronikowo
13	Bak Barbara		5.06.1972	średnie	OPS Śmigiel	Koszanowo, ul. Glinkowa 14	OPS Śmigiel

Siedziba Komisji Wyborczej Miasta i Gminy Śmigiel

Urząd Miasta i Gminy Śmigiel, Plac Wojska Polskiego 6, tel./fax — 207823 Leszno, 139 i 3 — Śmigiel pokój nr 7

BEZPŁATNY DODATEK

Nakładem Zarządu Miasta i Gminy w Śmiglu — 1000 egz.

Witryna Śmigielska

◆ Nr 10 (66) 26. 05. 1994 r. ◆

pismo informacyjno-społeczno-kulturalne

wydawca Centrum Kultury Śmigiel

PRZEDSIĘWZIĘCIA DOKONANE W LATACH 1990-1994 W CELU USPRAWNIENIA DZIAŁALNOŚCI NIEKTÓRYCH ORGANÓW SAMORZĄDOWYCH

Zmiany organizacyjne dokonywane przez Radę Miasta i Gminy Śmigiel w latach 1990 — 1994 były uzasadnione ekonomicznie, a także miały przyczynić się do polepszenia życia mieszkańców i poprawić funkcjonowanie placówek, których dotyczyły.

Były nimi:

Powołanie Centrum Kultury w Śmiglu

Zmiany zapoczątkowane zostały połączeniem dwóch placówek kulturalnych: Domu Kultury i Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy w jedną jednostkę pn. „Centrum Kultury w Śmiglu”. Placówki te mieściły się w jednym budynku, a miały odrębnych dyrektorów. Powołując jedną jednostkę i jednego dyrektora zaoszczędzono na funduszu płac, a także ustanowiono koordynatora działalności kulturalnej. Placówce tej podporządkowano przyległe obiekty i w ten sposób na całym terenie kulturalno-sportowo-rekreacyjnym został jeden gospodarz.

Powołanie Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Śmiglu

W 1990 r. sprawy gospodarki komunalnej i mieszkaniowej leżały w gestii Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Kościanie. Dyrekcja

tego przedsiębiorstwa nie wypełniała swoich podstawowych obowiązków wobec mieszkańców naszej gminy, a więc narażała gminę na straty finansowe i materialne. Wobec powyższego Rada podjęła uchwałę o odstąpieniu od wspólnego przedsiębiorstwa i postanowiła utworzyć samodzielny Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Śmiglu. Efektem utworzenia zakładu jest:

- odbudowa substancji mieszkaniowej zniszczonej w okresie gdy podlegała pod Przedsiębiorstwo w Kościanie,
- poprawa stanu czystości ulic i skwerów,
- wymiana sieci kanalizacyjnej i wielu innych drobnych remontów dokonywanych w okresie istnienia samodzielnego zakładu.

Porozumienie w sprawie funkcjonowania Śmigielskiej Kolei Dojazdowej

W lipcu 1991 r. Wojewoda Leszczyński poinformowany został przez Dyrektora Generalnego PKP o tym, że Rada Ministrów podjęła uchwałę w sprawie zawieszenia przewozów na niektórych odcinkach linii kolejowych. Uchwała ta dotyczyła między innymi zawieszenia przewozów na Śmigielskiej Kolei Dojazd-

dowej. Informacja ta zbulwersowała Radę Miasta i Gminy, która we wrześniu 1991 r. wystosowała protest na ręce ówczesnego Prezesa Rady Ministrów, a miesiąc później udała się do Dyrekcji Generalnej delegacja władz miasta, kierownika Śmigielskiej Kolei Dojazdowej i Przewodniczącego ZZNSZZ „Solidarność”. W wyniku przeprowadzonych rozmów Dyrekcja Generalna PKP zobowiązała się przekazać Gminie nieodpłatnie majątek Śmigielskiej Kolei Dojazdowej. Jednak decyzja o nieodpłatnym przekazaniu majątku została rozwiązana ze względu na brak formalno-prawnego uregulowania spraw w PKP (brak uwłaszczenia gruntów i budynków). Aby Śmigielska Kolej Dojazdowa mogła funkcjonować, Zarząd Miasta i Gminy Śmigiel zobowiązał się do partycypacji w kosztach utrzymania ruchu osobowego i towarowego. Koszt ten wynosi 20 mln zł miesięcznie i zwolnienie PKP od podatku od nieruchomości.

Komunalizacja cegielni

W listopadzie 1991 r. Zarząd Miasta i Gminy Śmigiel zwrócił się do Wojewody Leszczyńskiego o przekazanie na rzecz Miasta i Gminy Śmigiel nieruchomości zabudowanych położonych w Czaczu, Nietążkowie i Przysiece Polskiej, będących dotychczas w użytkowaniu Krotoszyńskiego Przedsiębiorstwa Ceramiki Budowlanej. Decyzja podyktowana została deklaracją pracowników poszczególnych cegielni, którzy zwrócili się do Dyrekcji Krotoszyńskiego Przedsiębiorstwa Ceramiki Budowlanej z prośbą o przekazanie im zakładów w celu prowadzenia działalności. Dyrekcja wyraziła zgodę pod warunkiem skomunalizowania tych zakładów. Za zgodą Ministerstwa Przemysłu i Handlu wymienione cegielnie zostały wyłączone z Krotoszyńskiego Przedsiębiorstwa Ceramiki Budowlanej w Krotoszynie, które wyraziło zgodę na bezpłatne przekazanie majątku na rzecz gminy. Wojewoda Leszczyński po dokonaniu oceny niezbędności i przydatności wyżej wymienionych nieruchomości w realizacji zadań własnych gminy, wyraził zgodę na komunalizację cegielni. Po przejęciu majątku Rada Miasta i Gminy sprzedała zakład w Przysiece Polskiej, natomiast z dzierżawcami cegielni w Czaczu i Nietążkowie zawarła umowy sprzedaży w drodze lasingu.

Utworzenie Straży Miejskiej

„Czyste Miasto i Gmina” oraz „Zdrowie mieszkańców” — oto cel Komisji Planowania, Porządku Publicznego i Ochrony Środowiska Rady Miasta i Gminy Śmigiel, któremu ma sprostać powołana na wniosek tejże Komisji Straż Miejska. Do zadań Straży należy w szczególności ochrona porządku w miejscach publicznych i estetycznego wyglądu obiektów użyteczności publicznej i instytucji, zakładów pracy oraz posesji prywatnych, kontrola prawidłowości oznakowania ulic, sprawdzanie wykonywania zadań i obowiązków przez administratorów i gospodarzy domów

itp. W razie ujawnienia nieprawidłowości czy wykroczeń stosowano pouczenia, upomnienia a w przypadkach koniecznych mandaty karne. Szeroki zakres działania i widoczne efekty pracy Straży Miejskiej wskazuje na słuszność podjętej decyzji.

Usługi opiekuńcze w Gminie

Do końca 1992 r. usługi opiekuńcze finansowane były z budżetu państwa. Z dniem 1 stycznia 1993 r. stały się zadaniami gminy, finansowanymi z własnych środków. Usługi opiekuńcze świadczone były przez opiekunki zatrudnione przez Zarząd Wojewódzki PCK. W 1993 r. usługi świadczone były przez PCK z tym, że finansowała je gmina. Propozycja cenowa za 1 godzinę opieki przedstawiona przez PCK zarządowi na 1994 r. zdaniem Radnych była zbyt wysoka. Po przeprowadzeniu szczegółowych wyliczeń stwierdzono, że jeżeli opiekunki zostaną zatrudnione przez Ośrodek Pomocy Społecznej wówczas zaoszczędzimy ok. 6 mln zł miesięcznie. Wobec takich ustaleń decyzja była jednomyślna — przejmujemy usługi opiekuńcze. Ośrodek Pomocy Społecznej zaoszczędził również znaczną część środków, które corocznie przeznaczał na odzież i podręczniki szkolne. Stało się tak dzięki uruchomieniu w lipcu 1993 r. punktu wydawania odzieży, podręczników, mebli, sprzętu gospodarstwa domowego dla podopiecznych OPS. Artykuły te pochodzą od mieszkańców gminy, którzy oddają je do sklepu w dobrym stanie.

Gminne szkoły

29 grudnia 1993 r. odbyła się sesja Rady Miasta i Gminy Śmigiel poświęcona między innymi omówieniu spraw związanych z przejęciem szkół podstawowych. Decyzja dotycząca przejęcia szkół nie była łatwa, mimo iż wcześniej dyskutowano na ten temat na posiedzeniach Zarządu i Komisji Rady. Istotnym argumentem, który wpłynął na stanowisko, była sprawa zadłużenia szkół, a także do końca nie sprecyzowana ustawa o dochodach gmin. Sytuacja wyjaśniła się w połowie grudnia, kiedy to Kurator oddłużył szkoły z zadłużeń rzeczowych, a także kiedy ukazała się ustawa o finansowaniu gmin, która gwarantowała gminie terminowe otrzymywanie przyznanej subwencji przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. Za przejęciem szkół opowiedzieli się również nauczyciele uczestniczący w grudniowej sesji. Po wysłuchaniu wszystkich argumentów Rada Miasta i Gminy większością głosów zadecydowała, że z dniem 1 stycznia 1994 r. przejmuje szkoły. Jakie wynikną z tego korzyści, ocenić będzie można pod koniec roku kalendarzowego. Jeżeli przyznana subwencja wystarczy na zaplanowane zadania, to będzie dobrze. Na dzień dzisiejszy z tej decyzji zadowoleni są dyrektorzy szkół.

Sekretarz Miasta i Gminy

mgr Wanda Jakubowska

Informacja z wykonania zadań inwestycyjno-remontowych

w latach 1990 — 1994 na terenie Miasta i Gminy Śmigiel

(stan na 6 kwietnia 1994 r.)

Niniejsza informacja zawiera wykaz zadań w podziale na:

- A — zadania zrealizowane
- B — zadania kontynuowane
- C — zadania planowane

z uwzględnieniem miejsca lokalizacji.

BIELAWY

B. — Modernizacja drogi Bielawy—Żegrówko w kierunku Karśnic.

Modernizację rozpoczęto w 1991 r. Wykonano odcinek drogi asfaltowej na dł. 830 mb z dwustronnym krawężnikowaniem jezdni oraz odwodnieniem. Ponadto wykonano podbudowę kamienną dalszego odcinka drogi na dł. około 1.000 mb. Do zakończenia remontu pozostaje położenie dywanika asfaltowego.

BRONIKOWO

A. — Budowa świetlicy.

Lata realizacji: 1985 — 1993.

Stan obiektu przyjętego: budynek w części użytkowany. W minionym okresie wykonano: elewację, podbite sufity w pomieszczeniach na piętrze, szambo bezodpływowe, instalację odgromową, prace malarskie oraz wykończeniowe w sanitariatach. Obiekt został oddany do użytku 8.09. 1993 r.

— Wykonano remont oświetlenia i wymieniono 8 opraw ulicznych.

— Wykonano remont dachu oraz pomalowano klasę zerową w obiekcie szkoły podstawowej.

B. — Modernizacja drogi — ul. Wiejskiej.

Zakupiono krawężniki oraz wykonano odcinek kanalizacji burzowej o dł. 173 mb. Do zakończenia pozostaje wykonanie 350 mb. kanalizacji oraz budowa drogi asfaltowej i chodników.

— Adaptacja pałacu na obiekt szkolny.

W 1993 r. zakupiono budynek oraz przystąpiono do remontu dachu.

C. — Planowane jest założenie oświetlenia ulicznego w ilości 3 lamp w PODŚMIGLU i SMOLNIE.

BROŃSKO

A. — Budowa wodociągu grupowego.

W grudniu 1993 r. uruchomiono stację wodociągową dla potrzeb zwodociągowania wsi: Brońsko, Nowy Białcz, Białcz Stary, Czaczyk, Karśnice, Księginki, Żegrówko, Bielawy, Żegrowo, Nowawieś.

Wydajność na dobę — 60 m³. W 1994 r. pozostają do uregulowania zobowiązania względem wykonawcy robót.

— W 1993 r. wybudowano i oddano do użytku 30 grudnia sieć wodociągową o dł. 1.295 mb. wraz z 24 przyłączami.

B. — Rozbudowa i remont kapitalny świetlicy.

Opracowano dokumentację oraz postawiono ściany

zewewnętrzne i w większości wewnętrzne oraz zakupiono materiał do wykonania konstrukcji drewnianej dachu.

BRUSZCZEWO

A. — Budowa sieci wodociągowej.

Dnia 27.03.1993 r. oddano do eksploatacji sieć wodociągową o dł. 6.798 mb. wraz z 76 przyłączami.

CHEŁKOWO

A. W 1992 r. wykonano odcinek sieci wodociągowej ze wsi Karmin o dł. 700 mb.

— Wykonano remont kapitalny oświetlenia ulicznego — założono 5 lamp sodowych.

CZACZ

A. W grudniu 1990 r. oddano do eksploatacji sieć wodociągową o dł. 6,5 km wraz z 150 przyłączami.

— W latach 1991 — 1992 odbudowano rowy przydrożne oraz przełożono przepusty wjazdowe do posesji przy ul. 27 Stycznia, Wielichowskiej i Ogrodowej.

— Adaptacja pałacu dla potrzeb oświaty.

W latach 1990 — 1992 kontynuowane były prace remontowo-budowlane, tynkarskie i elektryczne. Zapłacono zaległości za wykonanie piecy oraz instalacji c.o., wod.-kan., za część stolarki okiennej i drzwiowej.

Obiekt został oddany do użytku w 1992 r.

— Zamontowano (wymieniono) 12 opraw ulicznych oraz wykonano oświetlenie uliczne na ul. Polnej.

— W przedszkolu samorządowym wykonano prace malarskie w salach i kuchni, naprawę instalacji wod.-kan., obudowę grzejników. Ponadto wykonano nowe wejście wraz z osadzeniem nowych drzwi wejściowych.

CZACZYK

C. W 1994 r. planowana jest budowa sieci wodociągowej wraz z przyłączami.

GLIŃSKO

A. — Budowa sieci wodociągowej.

Dnia 12.03.1993 r. została oddana do użytku sieć wodociągowa o długości 2.546 mb. wraz z 37 przyłączami.

— Wykonano remont sklepu poprzez budowę szamba, kanalizacji i doprowadzenie wody.

GNIEWOWO

B. Zakupiono niezbędny materiał do wykonania remontu zbiornika p.poż.

JEZIERZYCE

B. Zakupiono siatkę oraz drut i wykonano ogrodzenie we wsi po obu stronach drogi (słupki i montaż PGR Stare Bojanowo).

KARMIN**A.** Budowa remizy OSP.

Lata realizacji: 1985 — 1992.

Stan obiektu w 1990 r.: budynek przykryty eternitem z częściowo osadzoną stolarką okienną i drzwiową. W latach 1990—1992 wykonano: tynki wewnętrzne i zewnętrzne, osadzono brakującą stolarkę, założono rynny i opierzenia, posadzki betonowe, szambo, trzon kuchenny, instalację wodociągową, kanalizację, instalację elektryczną, opaskę betonową na zewnątrz, prace malarskie, założono kraty stalowe na okna i drzwi, wyposażono kuchnię.

Budowę remizy wraz z zapleczem kuchennym i jego wyposażeniem zakończono w czerwcu 1992 r.

C. W 1994 r. planowana jest budowa kanalizacji burzowej o dł. 300 mb., a docelowo do 450 mb. oraz położenie chodników.**KARŚNICE****A.** Wykonano remont kapitalny oświetlenia ulicznego wraz z zamontowaniem 23 nowych lamp.**B.** — Rozbudowa remizo-światlicy.

Rozbudowę obiektu rozpoczęto w 1990 r.

Stan istniejący w 1990 r.: wybudowano mury zewnętrzne.

Stan na dzień dzisiejszy: budynek piętrowy pokryty onduliną, w części z osadzoną stolarką okienną i drzwiową oraz założonymi rynnami. Ponadto przebudowano przyłącze elektryczne oraz zabezpieczono zniszczony dach na starej części obiektu poprzez położenie płyt eternitowych.

— Modernizacja drogi gminnej od skrzyżowania z drogą wojewódzką w kierunku Bielaw o dł. ok. 700 mb.

W 1993 r. wzdłuż połowy drogi na odcinku ok. 400 mb. wyrównano podłoże i nawieziono kamień polny. Drugą część z zakupionych 1.229 ton kamienia złożono na przystanku.

— Budowa sieci wodociągowej.

W 1993 r. zakupiono częściowo podstawowy materiał na realizację powyższej inwestycji.

— W roku 1986 rozpoczęto prace związane z regulacją rzeki Samicy Leszczyńskiej i Kanału Południowego. Obecnie trwają prace na terenie łąk Karśnic i Brońska przy budowie: rowów odwadniających i nawadniających, dróg dojazdowych oraz mostów, jazów piętrzących i zastawek.

Regulację rzeki Samicy planuje się zrealizować w 1994 r. do drogi E-5 — Śmigiel — Kościan.

KOSZANOWO**A.** — Budowa wysypiska nieczystości stałych.

W latach 1990 — 1993 wybudowano i oddano do eksploatacji miejsko-gminne wysypisko o pow. 2,65 ha.

— Modernizacja dróg ulic Glinkowej, Poprzecznej i Polnej.

Lata realizacji: 1990—1992.

Stan w 1990: zakupiono rury do kanalizacji burzowej, wykonano częściowo roboty ziemne oraz, w części, zakupiono tłuczeń.

W minionym okresie wybudowano od podstaw

1.200 mb dróg asfaltowych wraz z częściowym krawężnikowaniem i odwodnieniem.

B. — Budowa oczyszczalni ścieków.

Na etapie koncepcyjnym są prace związane z planowaną budową oczyszczalni ścieków na terenie przyległym do wysypiska.

— Budowa sieci wodociągowej — ul. Dworska.

W 1993 r. zakupiono podstawowy materiał do realizacji inwestycji.

— W 1993 r. na ul. Dworskiej wykonano krawężnikowanie o dł. 130 mb. Do zakończenia pozostaje 30 mb. oraz położenie na całej długości chodników.

KSIĘGINKI

A Wykonano podbudowę kamiennie-żuźlową drogi Księginki — Brońsko na odcinku 1.500 mb. oraz odnowiono rów przydrożny wraz z wykonaniem przejazdów na pola. Ponadto wykonano podbudowę kamiennie-żuźlową drogi Księginki w kierunku Wilkowa Polskiego na dł. 1.700 mb.

C. W roku 1994 planowana jest budowa sieci wodociągowej wraz z przyłączami.

MACHCIN

A. W 1992 r. wykonano remont kapitalny przystanku PKS.

— W 1993 r. w budynku szkolnym wykonano prace malarskie w klasie i korytarzu, pomalowano stolarkę okienną zewnętrzną, parkan, sprzęt zabawowy oraz naprawiono okna.

MOROWNICA**A.** — Budowa remizy OSP.

Lata realizacji: 1989—1992.

Do roku 1990 zakupiono podstawowy materiał ścienny i pokrycie dachowe. Wykonano fundamenty oraz przystąpiono do prac murarskich.

Natomiast we wrześniu oddano obiekt do użytku wraz z wyposażeniem (krzesła + stoliki).

— W 1993 r. wykonano 2 studnie wiercone na terenie RSP dla potrzeb całej wsi.

— Wykonano remont oświetlenia ulicznego — zamontowano 6 lamp sodowych.

C. W 1994 r. planowana jest budowa sieci wodociągowej dla zaopatrzenia rolników indywidualnych.

NIETAŹKOWO

A. Budowa sieci gazowej n/c i śr/c oraz stacji redukcyjno-pomiarowej.

Inwestycja była realizowana w latach 1989 — 1991 wspólnie ze Społecznym Komitetem przy KO nr 4 w Śmiglu.

Do 1990 r. zakupiono w większości podstawowy materiał (stacja, rury) oraz wykonano sieć gazową śr/c o dł. 956,50 mb.

— Budowa sieci wodociągowej.

W 1992 r. zakupiono rury do budowy sieci, natomiast we wrześniu 1993 r. oddano do eksploatacji wodociąg o dł. 4.215 mb. wraz z 52 przyłączami.

— Odbudowa rowu melioracyjnego Nietążkowo — Robaczyn.

W latach 1990 — 1991 odbudowano rów melioracyjny Nr 124 na odcinku 3.000 mb. i tym samym odwodniono użytki rolne na obszarze 50 ha.

- Wykonano remont dachu papowego, remont kuchni oraz przyłącze gazowe w budynku świetlicy.
- Wykonano odcinek kanalizacji burzowej o dł. 88 mb na ul. Leśnej.
- Wykonano remont dachu oraz instalację wodociągową w budynku przyjętym od KZCB przy ul. Arciszewskich.
- Wykonano instalację gazową w budynku przy ul. Leszczyńskiej.

B. W 1992 r. wbudowano po obu stronach ul. Leśnej (od drogi Nr 5 w kierunku Podśmigla) krawężniki o łącznej dł. 353 mb.

Natomiast w 1993 r. zakupiono krawężniki i częściowo płytki do wykonania chodników przy ul. Bocznej, Leśnej i Dudycza.

- Opracowano podkłady geodezyjne na poczet budowy oświetlenia ulicznego w PODŚMIGLU (1 lampa).

C. W 1994 r. planowana jest budowa drogi — ul. Dudycza od strony filarów w kierunku Śmigla na odcinku ok. 300 mb.

NOWAWIEŚ

A. Wykonano remont świetlicy poprzez położenie nowej posadzki betonowej, wymianę instalacji elektrycznej oraz prace malarskie.

NOWE SZCZEPANKOWO

A. W latach 1991 — 1992 wykonano 100 metrów odcinek drogi asfaltowej w kierunku do Skarżynia oraz poszerzenie asfaltowe na łuku drogi Stare Szczepankowo — Nowe Szczepankowo.

B. — Budowa świetlicy (od 1985 r.)

Stan na 1990 r.: budynek przykryty eternitem z osadzoną stolarką okienną i drzwiową, założonymi rynnami, tynkami wewnętrznymi, posadzkami betonowymi i płytą przed obiektem, pomieszczenia sklepu i magazynu wyłożone płytkami lastriko. Ponadto wykonana studnia, częściowo założona instalacja wodociągowa i elektryczna, postawiony trzon kuchenny oraz zakupiono krzesła w ilości 40 szt.

W latach 1990 — 1993 wykonano:

- prace murarskie wykończeniowe w sanitariatach oraz wyposażono je w osprzęt sanitarny,
- założono kanalizację,
- założono podbicia sufitowe w świetlicy i na piętrze wraz z ociepleniem,
- założono podłogi: drewnianą w świetlicy, z płyt na piętrze, posadzki lastrikowe w kuchni, korytarzu i pomieszczeniu gospodarczym oraz drewniane schody na piętro,
- pobiałkowano wszystkie pomieszczenia,
- założono instalację odgromową oraz zakończono instalację elektryczną wraz z montażem lamp,
- zakupiono wyposażenie do kuchni.

Do zakończenia inwestycji pozostają: wykonanie

szamba (materiał zabezpieczony) oraz pomalowanie całego obiektu.

NOWY BIAŁCZ

A. Dobudowano oświetlenie uliczne na odcinku 1.529 mb wraz z zainstalowaniem 9 lamp oraz zmodernizowano część oświetlenia w kierunku Starego Białcza.

- Pokryto koszty opracowań geodezyjnych w celu przyspieszenia planowanego remontu linii energetycznych SN-15 kV i n.n. 0,4 kV oraz stacji transformatorowych we wsiach Brońsko i Nowy Białcz.

- Opracowano dokumentację techniczną na modernizację drogi.

- Wykonano remont drogi gruntowej na odcinku 1.500 mb. poprzez nawieźnienie kamienia i żuźla.

B. — Budowa sieci wodociągowej.

Zakupiono podstawowy materiał i w marcu br. przystąpiono do realizacji inwestycji.

OLSZEWO

A. — Odbudowa stawu.

Pogłębiono i powiększono staw oraz wykonano punkt czerpania wody.

B. — Remont remizo-świetlicy (od 1988 r.).

W latach 1990 — 1993 wykonano:

- zakończono prace elektryczne wraz z zainstalowaniem zakupionej kuchni elektrycznej,
- prace murarskie wykończeniowe wraz z osadzeniem stolarki okiennej i drzwiowej,
- założono schody lastriko wraz z balustradą na piętro,
- położono posadzkę przed remizą,
- pomalowano ściany, stolarkę okienną i drzwiową w świetlicy i pozostałych pomieszczeniach,
- zakupiono 23 krzesła i zasłony, wykonano stoły oraz ławkę.

POLADOWO

B. — Budowa świetlicy (od 1987 r.)

Stan obiektu w 1990 r.: świetlica pokryta blachą aluminiową z osadzoną stolarką okienną, część piętrowa budynku — położony strop na piętrze. Z jednej strony obiektu założone rynny.

W okresie 1990 — 1993 zadaszono część piętrową, zakupiono piec i rury do c.o., osadzono pozostałą stolarkę okienną i częściowo stolarkę drzwiową, wykonano przyłącze energetyczne i instalację elektryczną z założeniem części lamp, zagruntowano stolarkę okienną. W trakcie realizacji są prace tynkarskie i inne prace murarskie w obiekcie.

C. W 1994 r. planowana jest odbudowa stawu dla celów rolniczych i p.poż.

Natomiast w okresie sprawozdawczym pobudowano sieć gazową n/c o dł. 4.660,50 mb. oraz w połowie pokryto koszty budowy stacji redukcyjnej.

PRZYSIEKA POLSKA

A. — Remont świetlicy.

Położono nowe pokrycie na dachu, wykonano remont c.o. i instalacji wodnej, natrysk na elewacji budynku oraz pomalowano rynny i rury spustowe.

— Na blokach mieszkalnych przyjętych od KZCB naprawiono dachy. Ponadto wykonano remont instalacji elektrycznej.

PRZYSIEKA STARA I

B. — Budowa świetlicy (od 1987 r.).

Stan istniejący w 1990 r.: stan surowy otwarty, w części wykonane posadzki betonowe, podest przed obiektem, założone przyłącze energetyczne oraz zakupiona stolarka okienna i drzwiowa.

Stan aktualny: prace w obiekcie na ukończeniu, świetlica wyposażona w stoliki i krzesła; kuchnia i zaplecze: piec węglowy, regały, zastawy kuchenne i inny sprzęt.

Do zakończenia pozostaje położenie wykładziny w pomieszczeniach na piętrze oraz zakup brakującego wyposażenia.

— Społecznemu Komitetowi Budowy Sieci Telefonicznej we wsiach Przysieka St. I i II oraz Przysieka Polska udzielono dotacji na realizację budowy linii telefonicznej i centrali telefonicznej.

C. — Planowana jest budowa sieci wodociągowej.

PRZYSIEKA STARA II

A. W 1990 r. wykonano remont kapitalny w szkole podstawowej. Wykonano: wzmocnienia pękniętych ścian, uzupełnienia tynków wewnętrznych, wymianę posadzek w sanitariatach, naprawę instalacji wod.-kan., smołowanie dachu, prace malarskie i wymianę ogrodzenia.

ROBACZYN

A. — Modernizacja drogi.

Do 1990 r. wykonano podbudowę tłuczniową drogi. W latach 1990 — 1991 położono dwie warstwy asfaltowe na jezdni o dł. 1.420 mb. Ponadto wykonano kanalizację burzową o dł. 320 mb., krawężnikowanie — 1.000 mb., chodniki — 706 m².

— Remont cmentarza poewangelickiego.

Wykonano: uzupełnienia muru, wzmocnienia istniejącego tynku muru i kaplic, osadzono nową bramę główną, wyremontowano dach z klepek drewnianych.

— Budowa remizo-świetlicy.

Do 1990 r. zgromadzono: materiał ścienny, żwir i tarcicę.

Do budowy przystąpiono w 1991 r. a budynek oddano do użytku 29.05.1993 r. Obiekt został wyposażony w podstawowy sprzęt gospodarstwa domowego a świetlica w stoliki i krzesła.

SIERPOWO

B. — Budowa remizo-świetlicy (od 1987 r.).

Stan w 1990 r.: ściany nośne i w części działowe do dachu, natomiast część piętrowa przykryta stropem wraz z ścianami piętra.

W latach 1990 — 1993 wykonano:

- wybudowano przybudówkę,
- cały obiekt przykryto eternitem,
- wykonano i osadzono stolarkę okienną i drzwiową,

- w większości pomieszczeń wykonano tynki wewnętrzne i posadzki betonowe,
- założono podwieszenie sufitowe wraz z ociepleniem w wszystkich pomieszczeniach oprócz garażu,
- założono instalację odgromową i elektryczną,
- założono i zakonserwowano podłogi w świetlicy, pokojach na piętrze i schody,
- zainstalowano rynny i rury spustowe z PCV, wykonano obróbki blacharskie na dachu oraz parapety blaszane,
- wybialkowano świetlicę, pomieszczenia na piętrze i klatkę schodową oraz zakonserwowano stolarkę okienną i drzwiową,
- w trakcie realizacji są prace murarsko-tynkarskie w przybudówce i remizie.

SPLAWIE

B. W 1993 r. rozpoczęto remont sklepu wiejskiego. Wykonano nowe pokrycie dachowe, naprawiono dach na magazynie opałowym, założono przyłącze wodociągowe i sieć w sklepie. W 1994 r. planowane jest zakończenie ocieplenia budynku cegłą i otynkowanie obiektu.

C. W 1994 r. planowany jest remont drogi wiejskiej poprzez wykonanie poszerzenia na podbudowie kamiennej i jej zaklinowanie.

STARY BIAŁCZ

A. Wykonano modernizację oświetlenia ulicznego i założono 9 oprav rtęciowych.

— Wyremontowano przystanek PKS oraz wybudowano przystanek PKS w SKORACZEWIE.

— Założono parkan przez wioskę po obu stronach jezdni na odcinku 150 mb.

— Wykonano naprawę tynków zewnętrznych oraz pomalowano farbą emulsyjną 4 budynki.

— Wykonano nową pasadzkę betonową w świetlicy.

C. Planowana jest budowa sieci wodociągowej z przyłączami.

STARE BOJANOWO

A. — Modernizacja drogi — ul. Mostowej.

Wybudowano od podstaw nową jezdnię drogi o nawierzchni asfaltowej o dł. 363 mb. wraz z krawężnikowaniem i chodnikami po obu stronach o łącznej długości 400 mb.

— Wykonano oświetlenie uliczne przy ul. Krętej poprzez założenie dwóch lamp.

— Udzielono dotacji Społecznemu Komitetowi Budowy Oczyszczalni na opłacenie kosztów opracowania dokumentacji elektrycznej.

— Remont Domu Wiejskiego.

Wykonywane były prace remontowo-murarskie: przebudowa ścianek w kuchni oraz pomalowano obiekt na zewnątrz oraz wewnątrz — salę i zaplecze. Ponadto zakupiono firany, patelnię elektryczną, lodówki, regały oraz artykuły gospodarstwa domowego dla wyposażenia kuchni.

— Zakupiono płytki chodnikowe na wykonanie dwóch odcinków chodnika po 100 mb każdy przy ul. Głównej.

B. — W latach 1992—1994 — udzielana była i jest nadal stała dotacja na zakup opału dla Domu Wiejskiego.

— W przedszkolu samorządowym wykonano prace malarskie sal i pionu kuchennego. Założono instalację c.o. w obiekcie. W trakcie realizacji jest opracowanie dokumentacji technicznej na budowę kotłowni.

SMIGIEL

A. Wybudowano drogę od podstaw z nawierzchnią asfaltową o dł. 563 mb. wraz z chodnikami o łącznej dł. 1.000 mb. i kanalizacją burzową o dł. 400 mb. — ul. Orzeszkowej.

— Zmodernizowano drogi brukowe poprzez położenie nawierzchni asfaltowej na ul. Zdrojowej o dł. 300 mb. i na odcinku ul. Ogrodowej (od skrzyżowania z ul. Lipową) o dł. 60 mb.

— Położono nowe nawierzchnie asfaltowe na ulicach: Al. Bohaterów — 265 mb., ul. Ogrodowa — 375 mb., ul. Mierosławskiego — 320 mb. Natomiast na ul. Północnej położono nową warstwę ścieralną na dł. 250 mb. oraz wbudowano krawężniki o łącznej dł. 376 mb., chodniki i wjazdy na pow. 694,70m².

— Wykonano modernizację ul. Mickiewicza poprzez wymianę oświetlenia ulicznego i założenie nowych chodników z kostki brukowej o łącznej dł. 500 mb.

— Położono nowe chodniki z kostki brukowej przy ul. Leszczyńskiej o łącznej dł. 200 mb.

— Wykonano remonty chodników przy ulicach: Kilińskiego — 286 mb., Kościuszki i Witaszka o łącznej dł. — 1.032 mb., Dudycza — 150 mb., Kędzierzkiego — 300 mb.

— Założono kanalizacje burzowe na ul.: Słowackiego, Broniewskiego, Dąbrowskiego o łącznej dł. 650 mb., Prusa — 364 mb., Kraszewskiego — 250 mb., Kościuszki — 100 mb.

— Na terenie Osiedla Braci Polskich (działki budow.) przebudowano i ułożono linię kablową SN — 605 mb., linię kablową n.n. — 1.591 mb., linię kablową n.n. oświetleniową — 927 mb., oraz 22 przyłączy energetycznych.

— Wykonano wymianę oświetlenia ulicznego na oprawy żeliwne wiszące w centrum miasta na: pl. Rozstrzelanych i ul. Sienkiewicza, Szkolna, Matejki, Kościuszki (część), Farnej, Kilińskiego (część) i na budynku Urzędu.

— Budowa sieci gazowej n/c na części ul. Kilińskiego, Staszica i części Poladowa — KO nr 3.

Lata realizacji: 1989 — 1990.

W okresie do 1990 r. zgromadzono materiał do budowy sieci.

W roku 1990 sfinansowano: zakup brakujących rur oraz pokrycie kosztów montażu sieci.

W październiku 1990 r. oddano do użytku sieć n/c o dł. 1.737 mb. dla 45 odbiorców.

— Budowa sieci gazowej n/c i śr/c oraz stacji redukcyjno-pomiarowej na ulicach KO nr 4.

Lata realizacji: 1989 — 1991.

Do 1990 r. zakupiono w większości podstawowy materiał oraz częściowo wykonano sieć gazową śr/c.

Natomiast w omiawianym okresie zakończono budowę sieci gazowej śr/c o dł. 956,50 mb. i wybudowano sieć gazową n/c o dł. 2.818 mb. dla 104 odbiorców oraz w połowie pokryto koszty budowy stacji redukcyjnej.

— Modernizacja Domu Kultury.

Lata realizacji: 1983 — 1993.

W latach 1990 — 1993 wykonano:

- pobudowano sieć ciepłą z kotłowni przy szkole podstawowej,
- zakończono budowę instalacji c.o. wewnętrznej oraz wymieniono grzejniki w użytkowanej części budynku,
- zakończono budowę instalacji elektrycznej wraz z montażem lamp oraz pobudowano linię kablową i założono lampy oświetleniowe ozdobne,
- kontynuowane były prace budowlane, posadzkarskie, tynkarskie, stolarskie, malarskie oraz płytowanie ścian w pomieszczeniach socjalnych i sanitarnych,
- instalację kanalizacji zewnętrznej,
- zakończono montaż wentylacji,
- zakończono przyłącze wodociągowe,
- wewnętrzną instalację gazową,
- prace blacharsko-dekarskie oraz instalację odgromową,
- prace wykończeniowe w zakresie instalacji wod.-kan. wewnątrz obiektu,
- uzupełnienia elewacji budynku wraz z natryskiem,
- założono posadzki z mozaiki i parkietowe, podłogę na scenie, boazerie w sali i hallu,
- zamontowano brakującą stolarkę drzwiową,
- montaż konstrukcji stalowej oraz mechanizm rozsuwania kotary na scenie,
- zakupiono wyposażenie (karnisze, zasłony, firany, osprzęt łazienkowy, wyposażenie kuchni, fortepian),
- teren wokół obiektu wyłożono kostką brukową oraz zamontowano bramę.

— Remont remizy OSP.

Lata realizacji 1989 — 1991.

W omawianym okresie zakończono prace związane z budową pomieszczenia magazynowego, Natomiast w remizie wykonano remont dachu papowego, położono nową posadzkę betonową, założono rynny i wykonano prace malarskie.

— Wykonano naprawę skrzydeł i konserwację wiatraków oraz oświetlenie terenu.

- Udzielono dotacji na zakup desek do wymiany podłogi w budynku POD.
 - W latach 1991 — 1992 odbudowano staw przy ul. Wodnej.
 - Na ujęciu wodnym wymieniono osprzęt w studni głębinowej, ponadto wykonano nowe odwierty dwóch studni głębinowych.
 - Wykonano prace remontowo-porządkowe na terenie — deptaku ul. Kościuszki — Północna.
 - ZGKiM w ramach prowadzonej działalności wykonał remonty w zakresie:
 - elewacji na 21 budynkach,
 - remontów dachów — 16 budynków,
 - wymiany instalacji gazowej — w 16 budynkach,
 - remontu kapitalnego — 1 budynek,
 - remontu (przestawienie) piecy kaflowych — 20 szt.
 - Przedszkole samorządowe przy ul. Leszczyńskiej. Przełożono dach, założono instalację odgromową, wymieniono instalację elektryczną wraz z zamontowaniem nowych lamp. Wykonano sanitariaty w budynku oraz pomalowano wszystkie pomieszczenia wewnątrz.
 - Przedszkole samorządowe przy Al. Bohaterów. Wykonano: prace malarskie, zduńskie oraz oszklenie okien. Natomiast w altanie naprawiono dach.
- B.** Wykonano odcinek kanalizacji deszczowej o dł. 322 mb. oraz rozpoczęto budowę zatoki autobusowej dla dzieci przy ul. Kilińskiego.
- Zakupiono podstawowy materiał do budowy kanalizacji burzowej na ul. Osiedle.
 - Na ukończeniu są prace związane z wykonaniem prac blacharskich i elewacyjnych na budynku L.O.
 - Wykonano prace geodezyjne do wykonania oświetlenia ulic Łepkowicza i części ul. Konopnickiej.
 - Remont kaplicy poewangelickiej.
- W latach 1990 — 1993 wykonano:
- remont kapitalny dachu,
 - uzupełniono uszkodzony mur ogrodzeniowy,
 - nową bramę wjazdową na cmentarz,
 - założono przyłącze energetyczne i sieć elektryczną,
 - wymianę części belek drewnianych oraz założono nowy strop — podłogę na poddaszu,
 - zakonserwowano elementy drewniane,
 - zamontowano kraty stalowe w oknach,
 - odkuto zniszczone tynki na ścianach.
- W trakcie realizacji są prace remontowo-porządkowe w parku przy stacji PKP.
- C.** Rozpoczęcie budowy od podstaw — drogi na całej długości ul. Dudycza — 1.520 mb. (w tym w części miasta — 1.220 mb.).
- Dofinansowanie budowy kostnicy przy cmentarzu św. Wita.
 - Remont ul. Wodnej oraz części ul. Powstańców Wlkp. (podjazd z ul. Wodnej).
 - Dofinansowanie remontu Pomnika Rozstrzelanych.
 - Modernizacja oświetlenia.
- WONIEŚĆ**
- A.** — Dofinansowano koszty remontu remizy. Pokryto koszty pokrycia dachowego, założenia rynien, zakupu cegły, cementu, wapna, styropianu oraz zakupiono 50 krzeseł.
- Założono chodniki po jednej stronie drogi wraz z obrzeżami na odcinku 695 mb. wraz z wykonaniem 494 m² wjazdów.
 - Wykonano remont szaletu przykościelnego w zakresie prac dekarских, murarskich i stolarsko-malarskich.
 - W szkole podstawowej wykonano remont podłogi poprzez założenie płyt wiórowych i wykładziny podłogowej. Założono nowe rynny i opierzenia oraz naprawiono dach.
- WYDOROWO**
- B.** Opracowano dokumentację techniczną do wykonania remontu sieci energetycznej SN-15 kV i n.n. 0,4 kV wraz z budową oświetlenia ulicznego. Powyższe pozwoli na przyspieszenie realizacji remontu i na wykonanie ze środków budżetowych oświetlenia ulicznego.
- ZYGMUNTOWO**
- B.** Na bieżąco są i będą ponoszone koszty związane z utwardzeniem drogi gruntowej w kierunku Jezierzyc.
- ŻEGROWO**
- A.** — Budowa remizo-świetlicy.
- Lata realizacji: 1985 — 1992.
- Obiekt ten służy potrzebom wsi: Żegrówko, Żegrowo i Bielawy.
- Stan w 1990 r.: budowa na ukończeniu, obiekt wyposażony w stoły i krzesła. W latach 1990—1992 wykonano podłogę wraz z konserwacją w świetlicy, założono wentylację sufitową, zakończono prace wod.-kan., tynki zewnętrzne, płytę betonową przed wejściem, ocieplenie obiektu wełną mineralną. Założono rynny i rury spustowe, instalację odgromową, zamontowano komorę chłodniczą oraz zakupiono brakujące krzesła.
- ŻYDOWO**
- C.** W 1994 r. planowane jest założenie telefonu u sołtysa wsi.

BURMISTRZ
MIASTA I GMINY ŚMIGIEL
inż. Jerzy Cieśla